

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
27.06.2019

ВИСНОВОК
про невідповідність судді
Одеського апеляційного адміністративного суду
Домусчі Степана Дмитровича
критеріям доброчесності та професійної етики

Проаналізувавши інформацію про суддю **Одеського апеляційного адміністративного суду Домусчі Степана Дмитровича** (далі – суддя), щодо якого проводиться кваліфікаційне оцінювання, Громадська рада доброчесності виявила дані, які дають підстави для висновку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

1. Суддя ухвалював рішення, обумовлені політичними мотивами, та свавільно встановлював обмеження у реалізації права на мирні зібрання, що нівелювало реалізацію свободи мирних зібрань (наприклад, необмеженому колу осіб і (або) на тривалий час і (або) щодо необмеженого місця).

(підпункт 1.8 п.1 та п. 3.6 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

[Постановою](#) Одеського окружного адміністративного суду від 25.11.2013 у справі № 815/8050/13-а була встановлена заборона проведення будь-яких мирних зібрань на значній території м. Одеса невизначеному колу осіб у період з 25.11.2013 по 31.12.2013. Це рішення було залишене без змін [ухвалою](#) Одеського апеляційного адміністративного суду від 23.12.2013, яка постановлена колегією суддів, до складу якої входив суддя. Окрема думка судді щодо ухваленого рішення відсутня.

Підставою для відмови у задоволенні апеляційної скарги було визнання апеляційним судом законності та обґрунтованості рішення суду першої інстанції: *“Доводи апеляційної скарги не спростовують висновків суду першої інстанції. Апеляційний суд*

дійшов висновку, що суд першої інстанції правильно встановив обставини справи та ухвалив судові рішення з дотриманням норм матеріального і процесуального права, у зв'язку з чим, відповідно до ст. 200 КАС України, апеляційна скарга має бути залишена без задоволення, а оскаржена постанова без змін”.

У подальшому ухвала, яку суддя підписав разом із Кравцем О.О. та Шеметенко Л.П., була [скасована](#) Вищим адміністративним судом України, що саме по собі не стало визначальним для Громадської ради доброчесності під час затвердження Висновку.

Участь судді в істотному обмеженні права громадян на свободу мирних зібрань вже була підставою для затвердження Громадською радою доброчесності 05.05.2017 [Висновку](#) про його невідповідність критеріям доброчесності та професійної етики. Громадська рада доброчесності не бачить підстав для зміни наданої тоді оцінки діям судді та їх негативного впливу на авторитет судової влади і віру народу в правосуддя.

2. Суддя внаслідок вочевидь недбалого ставлення до виконання своїх обов'язків повідомив недостовірні відомості у декларації доброчесності за 2015 рік.

(підпункт 3.2 п. 3 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затверджених рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

У [декларації](#) доброчесності за 2015 рік, яку суддя подавав уперше, він повідомив, що не приймав одноособово або у складі колегії суддів рішення, передбачені ст. 3 Закону України “Про відновлення довіри до судової влади в Україні”. Проте, виходячи зі змісту п. 1 ч. 1 ст. 3 вказаного Закону, а також обставин, викладених в п. 1 цього висновку, він у складі колегії суддів ухвалив рішення про обмеження прав громадян на мирні зібрання у визначений законом період, а тому мав повідомити про це у декларації доброчесності за 2015 рік.

Факт повідомлення суддею недостовірних відомостей у декларації доброчесності за 2015 рік був встановлений [рішенням](#) ВККС від 15.05.2017 № 72/вс-17, яким С. Домусчі визнано таким, що не підтвердив здатності здійснювати правосуддя у Касаційному адміністративному суді у складі Верховного Суду.

Виходячи зі змісту ч. 6 ст. 62 Закону України “Про судоустрій і статус суддів”, саме ВККС є уповноваженим суб'єктом з перевірки достовірності тверджень, вказаних суддею у декларації доброчесності. Тобто факт повідомлення суддею недостовірних відомостей у декларації доброчесності за 2015 рік встановлений рішенням уповноваженого суб'єкта та не потребує додаткового обґрунтування.

3. Суддя безпідставно не задекларував своєчасно своє майно чи члена сім'ї, що є ліквідним активом, дохід. Суддя не пояснив переконливо джерела походження

ліквідного майна, витрат, отриманих благ (його, членів сім'ї чи близьких осіб) і/або легальні доходи, на думку розсудливого спостерігача, викликають сумніви щодо достатності для набуття такого майна, здійснення таких витрат, отримання благ.

(підпункти 4.6 і 4.9 п. 4 Індикаторів визначення невідповідності суддів (кандидатів на посаду судді) критеріям доброчесності та професійної етики, затвердженим рішенням Громадської ради доброчесності від 11.01.2019)

3.1. У деклараціях особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015-2017 роки суддя зазначав, що йому належить на праві користування легковий автомобіль MITSUBISHI OUTLENDER 2008 року випуску, право виникло 05.11.2008. Інформація про цей транспортний засіб мала бути зазначена у розділі “Транспортні засоби, що перебувають у власності, в оренді чи на іншому праві користування декларанта” в деклараціях про майновий стан, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2012-2015 роки, але таку інформацію суддя не зазначив (див. суддівське [досьє](#)).

3.2. У деклараціях особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2015-2018 роки суддя зазначав про фінансове зобов'язання, що виникло на підставі договору позики від 15.07.2008. У деклараціях про майновий стан, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2012-2015 в розділі VI “Фінансові зобов'язання декларанта та інші його витрати” відсутня інформація про зазначений договір позики.

Ці факти недекларування серед іншого були встановлені також [рішенням](#) ВККС від 15.05.2017 № 72/вс-17, яким С. Домусчі визнано таким, що не підтвердив здатності здійснювати правосуддя у Касаційному адміністративному суді у складі Верховного Суду.

У разі недостовірності відомостей щодо наявності майна (майнових прав), зазначених у деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру, до судді мала бути застосована заборона, визначена Законом України «Про очищення влади», протягом десяти років обіймати посади, щодо яких здійснюється очищення влади (люстрація). Зміст декларацій за 2014 і 2015 роки з очевидністю вказує на те, що перевірка за цим Законом була проведена неналежним чином, що дало можливість судді уникнути застосування цієї заборони.

3.3. У декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за [2018](#) рік суддя задекларував у власності дружини житловий будинок площею 299,5 кв.м у с. Лиманка Овідіопольського району Одеської області. Раніше, з 2015 року, суддя декларував його як об'єкт незавершеного будівництва. На

сайті PROSUD.INFO наведено фото будинку і зазначено, що він належить дружині судді.

Дохід сім'ї судді складався із суддівської винагороди, пенсії дружини і до 2015 року - також заробітної плати сина судді. Загалом з 2015 по 2018 рік задекларований нарахований дохід сім'ї судді становив 1 607 387 грн. Водночас за цей час сума позики зменшилася на 160 000 грн. Також суддя і члени сім'ї судді несли звичайні побутові витрати, витрати на обслуговування автомобілів, подорожували за кордон тощо. Зважаючи, на високу [вартість](#) будинків у зазначеному селі, яка щонайменше в 3-4 рази перевищує дохід сім'ї за зазначений період, у Громадській ради доброчесності існує обгрунтований сумнів у спроможності збудувати цей будинок за задекларовані кошти членів сім'ї.

Громадська рада доброчесності не змогла забезпечити судді право на відповідь до початку співбесіди з Вищою кваліфікаційною комісією суддів України, оскільки він не надав контактної інформації, а співбесіда призначена у строки, які унеможливили таку комунікацію.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

**Протокол
електронного голосування
(є невід'ємною складовою висновку)**

27.06.2019 Громадська рада доброчесності затвердила висновок 13-ма голосами з 19 голосів членів Ради.

У голосуванні взяли участь 13 членів:

- 1) Воробйов Євген
- 2) Жернаков Михайло
- 3) Куйбіда Роман
- 4) Кулібаба Андій
- 5) Марчук Антон
- 6) Маселко Роман
- 7) Мелких Едуард
- 8) Моторевська Євгенія
- 9) Остапенко Дмитро
- 10) Соколенко Наталія
- 11) Чижик Галина
- 12) Шепель Тарас
- 13) Яким'як Олег

**Координатор
Громадської ради доброчесності**

(підписано електронним цифровим підписом)